

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni shod v Dekanah.

Minuli četrtek vršil se je v Dekanah volilni shod, kateri je bil sklican drž. in deželni poslanec g. dr. Laginja in katerega se je udeležilo okoli 400 volilcev iz Koperskega okraja. Shoda, kateremu je predsedoval župnik g. Kompare, udeležili so se tudi poslanci gospodje Spinčič, Mandić in Jenko. Posebno veselo je bilo videti, kaka sloga in jedinstvo vlada mej dubovniki in posvetnjaki. Predsednik gospod župnik Kompare pozdravil je udeležence, razložil pomen in važnost volilnih shodov, apostrofiral z navdušenimi besedami poslanca dra. Laginjo in ga prosil, naj poroča zbranim volilcem o svojem delovanju.

Poslanec dr. Laginja odzval se je predsednikovemu pozivu z naslednjim govorom:

Pozval sem vas od vseh stranij tega okraja, da čujete, kako sem jaz prav za prav deloval v vašo korist. — Ministerstvo je žalibog tako visoko, da ne more stati narod ž njim v vsakdanji zvezi, da mu potoži svoje skrbi, svoje težave in mu izreka svoje želje. Zbok tega si izbira narod svoje poslance, od katerih pa zahteva tudi račun — ker jim je izročil moralčno prokuro ali polnomoč. Moja dolžnost je torej, da Vam polagam ta račun. V državni poslanski zbornici je 353 poslancev; naša isterska pokrajina šteje mej njimi štiri, od katerih pa stojita samo dva na naši, na narodni strani, ostala dva v nasprotni stranki. Ako to pomislite, potem boste umeli, da ona dva ne moreta vsega storiti, posebno, ako vsi ostali ne hodijo ž njima. To pa kar velja za našo pokrajino, to velja tudi za druge pokrajine; kakor se godi v naši deželi, tako se godi tudi v drugih. In zakaj je to? Radi tega, ker je poslanska zbornica krivično osnovana, ker je oni stan, kateri bi moral biti zastopan najjačje, zastopan najslabše, in to je kmetaki stan. A kapital in pa veliko posestvo, ta dva sta dobro zastopana in tudi izključno privilegovana. Na temelju sedanjih razprav pa naj se preosnuje volilno pravo. Po mojem osvedočenju ne bode v Avstriji nikdar napredka, dokler ne bodo imeli vsi davkoplačevalci — četudi plačujejo svoj davek samo v krvi — svojih pravic. To potrebo je uvidela tudi

vlada, namreč: da ljudje, kateri plačujejo, morajo imeti tudi volilno pravico. Ako bi bil kdo prišel pred več leti in bi bil rekel: dajte še kakim trem milijonom prebivalstva volilno pravico, odgovorili bi mu bili: to je revolucionarec! Danes pa je vlada sama uvidela tako potrebo, ker zna, da ne more računati v potrebi samo na grofiče in barone, ampak da mora računati na — narod! Zbok tega ni se treba bati, da se ne doseže ničesar od vlade, od ministerstev. Prepričan sem, da doživi Istra boljših dnij, to je: spoštovanje našega naroda, našega jezika. Četudi ne na splošno, vidi se vendar že dober početek Isto velja tudi o gospodarstvu. Vender pa smo še daleč od tega, kar vlada obljubljuje. Res je, da smo mi v razmerju proti drugim narodom neznačen narod; vender pa ima Habsburška hiša svojim zvestim Slovincem in Hrvatom ob Adriji mnogo zahvaliti. Vlada mora torej vse storiti, da ta narod napreduje in se razvija. — Prehajajoč sedaj k razpravi v državnem zboru in k svojemu delovanju morem navesti dejstev. Pri razpravi o proračunu spregovoril sem večkrat, ozirajoč se posebno na odnose v Istri. Pravi poslanec v državni zbornici ne sme pozabiti drugega in se ne ozirati na drugo nego na to, kar on sam pozna in vidi osebno. Pravi poslanec sme le gledati na to, kje se godi krivica in to krivico mora razkriti. Primerjal sem torej proračun po svoji slabi moči z računi, knjižicami in tiskovinami, katere nam je vlada sama dala v roke — in našel sem, da ni res, da smo pasivni, to je, da ni res, da bi vlada izdajala za nas več, kakor ima od nas prihodov. Pri razpravi o državnem proračunu govoril sem o Istri sploh. O tej priliki sem rekel, da, četudi država kaj troši, ne dela tega v našo korist, ampak večinoma v našo škodo. Ako bi vlada gledala samo na deželo, dežela kot taka ne bi bila pasivna. Kajti, kar se troši, ni na korist deželi, ampak le mestom, to je našim — sicer bratom, ali vender — nasprotnikom. Kar se tiče razmeščenja oblasti in sodišč, sem tega mnenja, da naj bi se razdelil sodni okraj Koperski in naj bi se osnovalo še jedno drugo okrajno sodišče. Kje? — Tega jaz ne vem. Seveda bo pa s sodiščem združena tudi davkarija, kajti sodišča brez davkarije ni! Velika je razlika, ako

mora nositi kmet par krvavo zasluženih svojih goldinarjev v davkarijo v Koper, ali pa ako bi jih mogel oddati v davkariji, njemu bližji, do katere ne bi imel niti četrte ure hoda. Tako pa, kakor so razmere pri vas, take so tudi drugod po Istri. Nikari me mislite, da vlada postopa istotako z vami, kakor se svojimi „Benjamini“, katere je že razvadila od sile. Radi tega bi bilo na mestu važno narodno zahtevanje, to je: decentralizacija, katera bi bila v velik prosep vse dežele isterske. To pa je tudi naše pravično zahtevanje, katero mora tudi vlada pripoznati. Ko pa vlada sprevidi, da je naše zahtevanje pravično, ukloni se. Čestiti volilci! Predvčerajšnjim in tudi včeraj čul sem v Trstu, da se govori po Istri sploh in tudi tukaj — mej vami ne, to vem — v zadevi mitnic: „To je pa Laginja napravil!“ Jako žal bi mi bilo, ako je to res. Izjavljam, da so to govorico razbobnali ljudje, ki stoje v državni službi. Naglašati moram odločno, da sem pri razpravi o proračunu, in sicer tudi pri stavki o mitnicah glasoval proti. Sami si lahko mislite, kateri mora biti povod takemu govoričenju. V resnici je, da je prišel dotični načrt kaci 8 do 10 mesecev pred mojo izvolitvijo pred državno zbornico. Slučajno pa se je začel izvrševati ta zakon baš o moji izvolitvi. To so porabili moji nasprotniki, da me sumičijo. Govoril sem v državnem zboru o naših cestah, a tudi o zemljiščno-odvezni zakladi. V tej zadevi bojim se sicer, da bode že prekasno za marsikoga, kajti mnogokateri posestnik je že uničen po zemljiščno-odveznem bremenu. Vender sem smatral za svojo dolžnost poprijeti se tudi te stvari in nadejati se je, da rešimo, kar se še rešiti da. Dne 11. julija 1892 vložil in izročil sem s poštovanim mojim drugom in prijateljem gosp. Spinčičem ministerstvu memorandum, v katerem sva opisala vso to zadevo in tudi natančno označila, kako bi se moglo odpraviti to breme. Spoštovani volilci! Preobširno bi bilo, ako bi vam hotel opisovati vse malenkosti parlamentarnega življenja. Omenjam vam samo znamenito izjavo vlade, tihoče se Istre, — katero izjavo smo jej tako rekoč izvlekli iz ust. — Mi smo sicer tam na Dunaju le mali ljudje; to pa znajo jako dobro tudi gospoda ministri, grofi in ba-

LISTEK.

Miška.

(Slovensko gledališče.)

Znamenita premijera, ki je že drugod po večjih gledališčih zaslovela in katere pisatelj je član francoske akademije Edvard Pailleron, izborna igralsko oboje, najkusesnejša gledališka uprava — in vender toliko praznih prostorov v parterji! Skoro nam je vera v sebe vzeta, more-li pri taki hladnosti razumništva uspevati slovenska drama. — Klotilda pl. Vojska (gospa Borštnikova), katere soprog je v blaznici, biva na svojem letovišču. Ker se hoče mej njo in njenim sosedom, ne več mladim, toda ženskam še vedno nevarnim Maksom pl. Simiersom (gosp. Borštnik) zanetiti prepovedana ljubezen, skuša skrbna nje mati, gospa pl. Moisard (gdč. Polakova) s tem odvrniti od hčere pretečo nevarnost in slabo ime, da se trudi Maksovo galantnost odvesti na svojo pastorko Marto, katero zaradi čudnih zunanjih oblik zovejo „Miško“ (gdč. Slavčeva). Ali „Miška“ je otročje-boječa, tiha in nerodna in kar nič noče kazati različnih svojih spretnostij, s katerimi naj bi

po mnenji mačebe vzbudila Maksu pozornost. Zlaj prideta dve prijateljici iz Pariza (gospa Danilova in gdč. Nigrinova) in obveščeni o situaciji trudita se tekmovalno na videz odvrniti Maksa od omožene Klotilde, v resnici pa vsaka pridobiti zase njegovo naklonjenost in ljubezen. Srečen Maks, ki ga ljubijo tri ženske! Toda ne samo tri, pridruži se jim še četrta! Zaničevana „Miška“ ga izdava že ljubi z vsem ognjem prve deviške ljubezni. Slučaj mu to izda in krasen pogovor z „Miško“ užge tudi njemu ljubezen. Po hudem duševnem boji se odreče Klotildi, kateri je mej tem umrl blazni soprog, in s pomlajeno ognjevitostjo se oklene „Miške“. Klotilda zre bolestno za ginočo svojo srečo, a „Miški“ na ljubo se uda britki usodi. Obe Parižanki pa odideta z dolgim nosom. To vsebina „Miške“. — Igra nam živo riše mirno, ne hrupno življenje v elegantnem francoskem salonu. Značaji so vseskozi verjetno-prirodni, nikjer pretirani in vender tako markantni, da se nam lahko in živo vtisnejo v spomin. Tu malo že starikav Adonis, ki igraje pridobiva ženska srca; tam boječe in tiho, ravno iz samostana došlo dekletce, ki z dražestno svojo ljubkostjo ukroti zaničevalca in izpodrine vse tekmovalke; tu zopet koketni Parižanki, polni vsakdanjih ženskih slabostij;

tam skrbna, toda duševno malo omejena mati; in tam nesrečna soproga, ki omahuje mej ljubeznijo in dolžnostjo in po smrti soprogi mej lastno srečo in srečo materinski ljubljene sorodnice. Moč igre ne tiči v vidnem zunanjem dejanji, tudi ne v zapleteni snovi ali v presenetljivih spremembah, ampak v čudoviti konverzaciji, katera je možna le v francoskem salonu. Govoriti elegantno in vender brez napetosti in pačenja, duhovito in vender v preprostih besedah, slikati najtanjše razlike notranjega čustvovanja čisto z zgolj pretrganimi stavki in s posameznimi besedami — to znajo samo Francozi. Jasnim značajem in žuboreči govorici se kot tretji činitelj pridružujejo ljubke situacije, ki same po sebi izvajajo poslušalcu dobrovoljen smehljaj. — Umevno je, da so take veseloigre težavne in da jim le zelo rutinovani igralci pomorejo do pravega učinka. Veseli nas torej tem bolj, da moremo večerajšjo predstavo prištevati prav dobro uspelim. V obče bi imeli grajati samo to, da se je v prvem aktu pretiho govorilo, zaradi česar dispozicija ni bila povsem jasna. Seveda je deloma tudi občinstvo samo temu krivo, ker se še dolgo po začetku igre ni umirilo. To razvado zapažamo skoro pri vsaki predstavi. Gdč. Slavčeva nam je ustvarila tako ljubko

roni, da smo iz bornih hiš in da nismo prinesli seboj družega kakor — ako Bog da — nekoliko soli v glavi. Ker pa smo se vender toplo potezali za svojo domovino, ker smo iskreno opisovali naše težnje, naše potrebe; ker smo slikali pomanjkanje pravice in opisovali krivice, ki se dogajajo našemu narodu, našli smo pomoči še celó v poslancu Plenerju, kateri vender ni naš prijatelj v nobenem smotru. Ta naš politični nasprotnik vstal je v seji dne 15. decembra 1892. leta in priznal: „dass die Länder Istrien und Dalmatien thatsächlich vernachlässigt sind“. Kot dober kristijan tudi vem, da človek po besedah sv. pisma ne živi samo od kruha. To se pravi: človek se ne sme brigati samo za telesno svoje blagostanje. To je sicer življenja prvi pogoj, vender pa je ta pogoj le od danes do jutri. Kakor je prišel, tako more tudi izginiti, kajti „vsakdanji kruh“ more odvzeti vsak hip dotični, ki ga daje. Toda vsaki državni poslanec ima druge dolžnosti; dolžnosti, katere imenujem „načelne dolžnosti“, katere se tičejo narodnosti in vere. Ako bi prevladale samo strasti, ako srce ne bi imelo občutka, potem bi vse materijelno kaj hitro in naglo razpuhtelo. Srce ima in mora imeti svoj plemeniti občutek. Kar je zapustil oče svojemu sinu, ni le hiša, posestvo, živina. Oče zapušča sinu, sin unuku, unuk praunuku v nepretrgani vrsti drag zaklad — in ta je vera. V državnem zboru se dandanes ne dotikajo mnogo verskega vprašanja. Vsaj odkar sem jaz v parlamentu, nikdar nisem imel prilike oddati svoj glas v verskih zadevah. — Ako pa pride čas, da bode v Avstriji treba povzdigniti glas za katoliško vero, gotovo najdete v meni zastopnika za njo. (Živio!) Več, mislim, da ni dolžnost spregovoriti državnemu poslancu. Kot vaš „oče“ priporočam vam, vzdržavati in gojiti vero. Vaša vera in vaša narodnost se mora ploditi rod za rod, kajti s tem se plemeniti narod in se krepi. Kar pa se tiče naše narodnosti, moram, žal, omeniti, da so zanj vedno še hudi časi. Da pa pridejo boljši časi, tega se trdno nadajam. Slabim razmeram glede naše narodnosti v Avstriji pa niso krivi posamičniki, ampak — zistem. Vaši dedje in pradedje prelivali so kri, mej tem ko so se gospôda nemški knezi prepirali za malenkosti — v varnosti. Vzlic tej prošlosti pa se zahteva od vsacega izmed nas, da molči — liki žival. Nasprotno pa dobi največ ta, kateri najbolj kriči. Naš isterski narod hrvatski in slovenski je majhen — torej naj kriči, da kaj dobi. Torej kričati moramo ne samo zato, da se nas opazi, ampak zahtevati moramo, da ga ne bode v naših pokrajinah niti jednega javnega uradnika, kateri ne bi razumel našega jezika, bodisi hrvatskega ali slovenskega; kjer koli ima narod javnih opravil, tam naj se govori njegov jezik! Kako smo tukaj zadovoljni, da se sporazumljamo vsi v materinem jeziku, toda žal, da ni povsod tako v naši zemlji! Zahtevaj torej narod, da se ti ne puščajjo samo ostanki, kateri ostajajo od preobite mize grofov in baronov, od mize gosposkih narodov, ampak pomisli, da si tudi ti narod, jednak onim, ki se gosté pri bogato obloženi mizi! Res je, sicer, da naša zahtevanja niso mala. Gospodom ministrom se

„Miško“, da ji iskreno čestitamo na velikem nje napredku. Veselimo se zlasti zato, ker se je včeraj nedvojbeno pokazalo, da so tudi velike naivne uloge v bodoče v popolnoma zanesljivih rokah gđ. Slavčeve. Kako je to skakljalo, kako zopet boječito se vedlo in govorilo! „Pol otrok, pol žena“, to se je kazalo v vsaki besedi, v vsaki gesti. In ko pripoveduje svoje zlo, kako ganljive strune zna ubrati, ali ko se veseli svoje sreče, kako nedolžno čisto je to veselje! In dosledna je bila vseskozi in zvesta svoji ulogi. Tudi na glasu se ji je poznalo, da si ga marljivo vežba v modulaciji: nič več ni bilo čuti tistih nekdanjih neprijetnih visokih registrov. In odvadila se je tudi, držati glavo preveč kvišku. Gospod Borštnik je težavno svojo ulogo rešil sijajno. Jediní mož mej petimi damami v elegantnem francoskem salonu! Kako mora biti uljuden in prizanesljiv, kako mora kazati in zajedno zatejevati svoje pravo notranje prepričanje! In vender se kljubu temu prav nič ni pogrésalo moške resnobe in odločnosti. Tip salonskega moža je bil torej vseskozi ugleden. Ali tudi izraz njegove pomlajene ljubezni je bil pravi, če pomislimo, da so mladostni občutki še jedenkrat obšli ne več mladega in v ljubezni izkušenega moža, kateri svojo ljubezen dru-

to čudno zdi, češ, kaj vender hočejo ti ljudje? Železnice, ceste, šole in tako naprej. Gotovo je pa, da moramo zahtevati, česar nam nedostaja. Da smo bili začeli s svojimi zahtevanji že pred kakimi 30 leti, bili bi dosegli do danes že marsikaj. Slednjič nam vlada mora nekaj dati že zato, ker se sramuje. Ker pa so naše razmere že take, da moramo iskati ob raznih prilikah zaslombe in somišljenikov, razumeli bode tudi, zakaj se moramo tudi mi oslanjati na katero parlamentarno stranko. Stranka, s katero smo mi, je stranka mladočeška, kajti ista ima jednake težnje, kakor mi, če tudi v večji meri; ž njo smo posebno zato, ker zahteva energično, kar jej gre. V parlamentu je že stvar taka, da je treba vsaki stranki iskati prijateljev in zaveznikov. Ako pa smo našli v parlamentarnem življenju stranko, katera išče in zahteva isto, kar zahtevamo mi, s tem pa še ni rečeno, da smo pretrgali zveze z vsemi drugimi strankami. Nasprotno! Ako je prišel kdo od takozvane konservativne stranke k nam, da mu podpišemo kako interpelacijo glede šolstva, poljedelstva itd., bili smo vedno pripravljeni v to. Tako smo postopali vedno, postopamo sedaj in bomo postopali v slučaju potrebe. Nasprotno pa postopajo tudi drugi z nami tako. Da imamo mi interpelovati, hodimo tudi k drugim po podpise. S tem je rečeno, da, kar se tiče gospodarstva, nimamo v parlamentu nasprotnikov. Tako se tudi nadajam, da tudi za potrebščine naše pokrajine sedaj ni nasprotnikov, ker uvidevajo vsi, da je bila ta pokrajina zares zanemarjena in bodo tudi oddali radovoljno svoje glasove, da se pokrajini pomaga. Gospôda in bratje! Vladina je dolžnost, da nas povzdigne, da nam pomore. V naši pokrajini sta dve narodnosti; vzgajati se vsaka v svoje namere in svoj smoter. Dobro zuamo, da pravijo naši Italijani: „Tam je naša domovina, kjer je v kraljestvu 30 milijonov Italijanov“; mi Slovani pa pravimo nasprotno: „Tu je naša domovina, kjer nas je toliko milijonov združenih pod žezlom Habsburgov!“ — — — Dozdeva se mi, kakor da gledam v bodočnost, ko premišljam o tem, kdo bode v bodočnosti gospodaril ob Adriji? Pomislimo le na narod, ki je toliko pretrpel skozi stoletja, pomislimo le, kako je bil tlačén nekdanj narod hrvatski in slovenski — a vender se je ohranil. Ta narod mora zopet gospodariti in to od Soče doli do pomorske obali... V nadeji, da bomo vsi zjedinjeni, da stremimo vsi po jednem in istem cilju in smotru, v kar nam Bog pomozi — to je moj ideal, za katerega uresničenje ne poznam nobene nevarnosti, — zanašam se, da storé svojo dolžnost tudi vsi oni, kateri imajo pravo srce v prsih. S tem prepričanjem zaključujem za sedaj svoje poročilo, izražujoč se pripravljene na pojasnila. Zahvaljujem se častitim volilcem na obilnem številu, s katerim so me počastili o današnjem sbodu; zahvaljujem se vam za pozornost, s katero ste spremljali moje skromno predavanje, kakor tudi za zaupanje, katero mi niste skazali danes prvič, ampak vedno in vselej. Zahvaljujem se vam na lepem častnem vzprejemu; z jedno besedo: zahvaljujem se vam za vse. Živili!

Temu govoru so sledili viharji živio-klici in predsednik g. župnik Kompare je ob splošnem

gače kaže nego sentimentalni, prvič zaljubljeni mladit. V tem smislu treba torej presoati tudi oni moment, ko se nam je predočeval Maksov prepoved k novi srečni ljubezni. Gospa Danilova in gđ. Nigrinova sta pristno tolmačili vsakdanji koketni in opravljeni Parižanki brez višjega duševnega vzleta in prispevali sta največ k veselosti igre. Gospa Borštnikova je bila očividno slabo razpoložena, zakaj njena skrita ljubezen do Maksa, njena ljubosumnost in njena udanost v usodo ni kazala povsem tistega prepričevalnega izraza, katerega sicer pri njej občudujemo. Gđ. Polakova je začetnica. Kot taka je kazala mnogo igralskega temperamenta, kateri ji utegne, ako bode združen z marljivim učenjem, pripomoči do odličnega mesta na slovenskem odru. Za danes ji samo to povemo, da se mora bolje vglobiti v svojo ulogo in ji dosledna ostati vseskozi in pa — da ne sme z odra koketovati po ložah. Njena maska je bila trikrat premlada. Sicer pa dvomimo, da bi se gospica radovoljno hotela izobraževati v ulogah „mater“ in menimo, da je le požrtvovalno iz zadrege rešila režijo. — Nadajamo se, da se igra skoraj ponavlja, a tedaj izvestno pred razprodano hišo. —

pritrjevanju predlagal, naj se poslancu izreče zahvala in priznanje za njegovo neumorno delovanje. Predsednikov predlog je bil navdušeno vzprejet, potem pa se je začela daljša debata o gospodarskih, političnih in kulturnih zadevah s posebnim ozirom na Istro.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Situacija.

Političen položaj se spreminja s tako hitrostjo, da zamorejo provincijalni listi samo v velikih potezah označiti njega glavne faze. Najnovejša poročila javljajo, da je kriza skoro popolnoma zastala. Noben minister ne misli na odstop in tudi na razpust državnega zbora ne misli vlada, če bo le zbornica odobrila izjemne navedbe. Usoda sedanjega parlamenta je torej v rokah nemških levičarjev, ki pa niso jedini. Konservativnejši poslanci bi radi glasovali z vlado, radikalnejši pa pravijo, da so odločno zoper vlado. Jedinosti skoro ni doseči, zato se misli, da bo levičarski klub dal svojim članom na voljo, naj glasujejo o izjemnih navedbah kakor bočejo. Od levičarskega kluba nominirani kandidati za odsek 24 članov so vsi zoper izjemne navedbe, vsaj sedaj še. Izključeno pa ni, da si bodo še zadnje uro premislili. Vlada se pogaja na vse strani, da pridobi večino, ali levičarji so trdovratni. Bojé se namreč, da se bo vlada s Poljaki in Hohenzwartovci porazumela in izvedla potem volilno reformo vzlic njihovemu odporu. Karakteristično je tudi to, da je finančni minister dr. Steinbach skušal pridobiti zmernejše Mladočebe za vlado, oziroma za nekdanjo desnico. Imel je daljši pogovor s Heroldom, a ta je vladni poskus naznanil klubu, ki je vsako paktiranje odločno odklonil. — Bulletin o položaju se glasi: Kabinetne krize ni, državni zbor ne bo razpuščen, če ne zavrže izjemnih navedb, odločilo pa se to sedaj še ne bo, ker se bodo odsekova posvetovanja najbrž zavlekla toliko časa, da bo vlada rešila domobranski zakon in budgetni provizorij. — Morda se je v tem hipu, ko to pišemo, situacija zopet premenila, ker je bil mej tem ministerski svet sklican na sejo.

Volilna reforma.

Vladna predloga o volilni reformi je prouzročila, da so jele posamezne stranke ugibati, kako bi bilo moči razširiti volilno pravico, ne da bi sedanje stranke kaj utrpelo. Nekaj takih predlogov je že predloženih, nekateri se pripravljajo ali vsi sloné na načelih sedaj veljavnega volilnega zakona. Načeloma važen pa je nasvet Praške „Politike“, naj zopet deželni zbori volijo državne poslance. Staročehi zahtevajo to s svojega avtonomističnega stališča, kateremu nikakor ne moremo pritrditi. Tudi Poljaki zahtevajo baje to isto. Za nas Slovence bi bilo to skrajno neugodno, ker bi se v tem slučaju število naših poslancev izdatno skrcilo. Slovenci v Istri, Trstu, na Koroškem in Štajerskem bi sploh niti zastopani ne bili. Drug, načeloma važen nasvet so sprožili nemški nacionalsci. Ti zahtevajo, naj se Dalmacija in Gališka izločita iz Cisltvanke. To je sicer že njih stara tirjatev, a sedaj jo pogrevajo, misleč, da je za nje rešitev sedanji položaj jako ugoden. Omeniti treba, da so le nekateri nacionalsci za ta nasvet uneti, dočim se drže drugi rezervirano. Značilno idejo sprožili so protisemiti. Ti zahtevajo, naj se premeni volilni red tako, da ne bode v drž. zboru zastopana samo večina volilcev, nego tudi manjšina. Ker bode še dolgo čakati, predno pride volilna reforma dejanski na vrsto, se bode gotovo še pomnožilo število teh nasvetov.

Odsek za izjemne navedbe.

Poslanska zbornica voli v današnji seji v zmislu Klunovega nasveta odsek 24 članov, kateremu je odkazati izjemne navedbe. Posamični klubi so že določili svoje kandidate. Konservativni klub je določil osem kandidatov: slovenskega poslanca grofa Alfreda Coroninija, hrvatskega poslanca dra. Klaiča, nemška klerikalca dra. Kathreina in dra. Fuchsa, veleposelstniškega poslanca grofa Deyma, rumunskega poslanca Lupula in člana moravskega kluba dra. Fanderlika. Poljski klub je nominiral člane svoje parlamentarne komisije, Jaworskega, Boncéta, Davida Abrahamovicza, Madeyskega in grofa Pininskega. Poljski klub ni maloruskemu klubu nobenega mesta ustopil. Mladočeška kandidata sta dr. Herold in dr. Pacak; klub Coroninijev kandiduje svojega načelnika grofa Franca Coroninija; nemški nacionalsci dra. Bareuthra; levičarji pa poslance: Dumreicher, Beer, Gross, Hsase Teodor, dr. Kopp, dr. Heisberg, grof Stürgkh in prof. Sues. — Računa se, da je mej temi kandidati, ki bodo gotovo izvoljeni, štirinajst nasprotnikov izjemnih navedb, da je torej večina zoper vlado. K nasprotnikom se prištevajo: dva mladočeška poslanca, nemški nacionalsci, jugoslovanski poslanca Klaič in Coronini, moravski Čeb Fanderlik in vsi levičarji, gledé katerih pa navzlic vsemu govorjenju in pisanju le še ni gotovo, da bodo glasovali zoper vlado. Prva seja tega odseka je določena na danes zvečer.

Vnanje države.

Srbske novice.

V kratkem se snide srbska skupščina in diplomatični krogi sodijo, da se bo v tem zasedanju kolikor toliko pojasnilo stališče radikalne vlade gledé razmer mej Srbijo in drugimi državami. Dunajski in Budimpeštanski politični krogi so očividno v strahu, da bo Srbija stopila na stran Rusije in Francije. Karakterističnih znakov imajo za to baje več. Prvi je sovražno gibanje zoper Avstrijo v sami Srbiji, potem spletke v Bosni in snovanje kulturne lige, katera bi imela namen, delati propagando za velikosrbsko idejo. Posebno hudo se je Srbom zamislilo, da je župan Belgrajski, brezdomno porazumljen z vlado, županu občinskega sveta Pariškega brzojavno izrazil veselje in simpatije prebivalstva za Ruše in Francoze in za zvezo mej tema mogočnima narodoma. Nekateri listi so sicer javili, da je ruski poslanik v Belgradu, Persiani, srbskemu ministru unanjih del po nalogu ruske vlade sporočil, da Rusija ne odobrava izzivajočega postopanja Srbije napram Avstriji. — Nekateri listi, javljajoči to vest, sklepajo iz tega, da je razmerje mej Avstrijo in Rusijo postalo primeroma jako dobro in da se spreminja v prijateljstvo, kakor je bil to minister unanjih del, grof Kalaoky, namignil v zadnjem zasedanju delegacij. Ta kombinacija bi bila opravičena, če je res, da je Persiani svaril srbsko vlado, česar pa kompetentni ruski listi doslej še niso potrdili.

Rusi v Parizu.

Francosko-ruske slavnosti se bližajo h koncu. Še nekaj slovesnih obedov in obiskov in potem pride velika predstava v operi, s katero se bodo slavnosti slovesno zaključile. Predstava v operi bo krona vseh slavnosti, prirejenih na čast ruskim gostom. Iz Pariza pojdejo ruski častniki najprej v Lyon, kjer se delajo za vzprejem velikanske priprave, potem pa v Marzijo, kjer se tudi prebivalstvo ne plaši ne truda ne stroškov, da bi vzprejelo goste čim sijajneje. Iz Marzije se odpeljejo potem gostje zopet v Toulon. Vzlic ogromni udeležbi in viharji navdušenosti se ni doslej nič primerilo, kar bi se dalo zmatrati za provokacijo.

Domače stvari.

— (Notranjska volitev.) Piše se nam iz Št. Petra dné 21. t. m.: Pri današnji volitvi volilnih mož so bili vsled intenzivne, vse mere dopustnosti presegajoče nasprotniške agitacije izvoljeni samo trije zaupljivi narodno-napredni volilni možje, za dva se še ne ve, katere stranke se bodeta oklenila, šesti pa je g. duhovnik. Da nismo zmagali z vsemi glasovi, smo deloma sami krivi, ker smo lepo gledali, v tem, ko so nasprotniki delali.

— (Slovenska opera.) Ker ni mogoče imeti potrebnih orkestralnih skušenj do četrtega, se je morala za ta dan 26. t. m. določena prva predstava Bendlove opere v 3 dejanjih „Stari ženin“ odložiti do prvega delavnika, ko bode slovenska predstava, to je do dne 4. novembra. V četrtek pa se bode pela „Cavalleria rusticana“. Ker se je pri dosedanjih predstavah te toliko priljubljene opere dogodilo že dvakrat, da v Ljubljano došli tuji niso dobili več sedežev, nas je naprosilo „Dram. društvo“ objaviti, naj se vsi oni rodoljubi z dežele, ki se želijo udeležiti predstave opere „Cavalleria rusticana“, zglase pismeno za sedeže pri g. Franu Šešarku v Selenburgovih ulicah (v stari čitalniški trafiki). Isto tako prosi „Dram. društvo“ gg. lastnike lož, ki ta dan ne pridejo v gledališče, da jih izvolijo dati v prodajo v omenjeni g. Šešarkovi trafiki.

— (Osebne vesti.) Gosp. dr. Stefan Divjak nastanil se je kot praktični zdravnik v Prevojah in ne v Lukovici, kakor je bilo pomotoma povedano v sobotni številki.

— (Himen.) Danes opoludne poročil se je v stolni cerkvi Ljubljanski g. Jakob Mankoč, c. k. carinarski uradnik v Trstu iz znane slovenske rodbine Tržaške z gospico Ludmilo Försterjevo, hčerjo skladatelja in stolnega organista g. Antona Försterja. Naša srčna čestitanja!

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslal je kot kronin dar 5 kron g. Anton Porekar nadučitelj na Humu pri Ormožu, katere je nabral na trgatvi pri g. dr. Omulecu. — Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Za Preširnov spomenik) poslal je g. Ant. Porekar, nadučitelj na Humu pri Ormožu 5 kron, katere je nabral na trgatvi pri g. dr. Omulecu. Izročili smo vsoto g. blagajniku pisateljskega društva, katero oskrbuje fond za Preširnov spomenik.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) in sicer moški oddelek ima jutri, 24. oktobra pripevski vaji ob 8. uri zvečer svoj letošnji občni zbor in bode volil nove odbornike.

— (Gorotan gre na dan!) Iz Celovca prihaja nam brzojavno vesela vest, da se je včerajšnje zborovanje „kat. pol. društva za koroške Slovence“ v Št. Jakobu poleg Velikovca navzlic vsem mahinacijam vršilo in izvršilo uprav sijajno. Udeležba od strani zavedajočih se slovenskih kmetov bila je — kakor slove naše poročilo — neštevilna in navdušenje nepopisno. To je tembolj pomembno, ker so koroški Nemci po vsej pravici slutili, da ima biti ta shod slovesen protest zoper sklepe šulverajnskega shoda, vršivšega se dne 24. p. m. v Velikovu pod patronatom oficijelnih in neoficijelnih prvakov germanizacije na Koroškem in zlasti zoper očitno in skrivno agitacijo naperjeno proti ustanovitvi Ciril-Metodove šole v Velikovu. Žalibog tudi to pot velikonemški kričači Celovski niso zaman apelovali na pomoč političnih oblastij, kajti deželna vlada skušala je še v zadnji uri s prav ničevimi razlogi omejiti včerajšnje zborovanje koroških Slovencev. Odbor kat. političnega društva v Celovcu prejel je stoprav v soboto od okrajnega glavarstva Velikovskega obvestilo, da se Vobrčani in Dobrovčani shoda ne smejo udeležiti, češ, da je v teh vaseh epidemično nastopila vročinska bolezen. Pa to je bila menda le tista vročinska bolezen, ki razsaja v glavah Celovških-Velikovških pangermanov, kadar slišijo slovensko besedo! Ob sebi umevno je, da so vsled tega naši ljubeznivi Velikovčani brž zagnali po vsej okolici vrišč, da je slovenski shod prepovedan „zaradi bolezni“. A malo jim je pomagal ta manevar, kajti naši zavedni Korošci jim niso šli na limanice in velečastna udeležba na shodu pokazala je, da hoče živeti Slovenec tudi v Gorotanu, da vstaja tudi tam, kjer je stoletja spal v težkih spolah germanstva. — Natančnejšega poročila pričakujemo.

— (Za prihodnje porotniške zasedanje) ki se prične dne 27. novembra izžrebani so sledeči gg. 1.) glavni porotniki: Ant. Ravnikar, krojač in hišni posestnik v Ljubljani; Fr. Sušnik, gostilničar in posestnik v Škofjeloči; Mih. Lavrič, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Ant. Starč, graščak v Mengšu; Josip Funtek, hišni posestnik v Mengšu; Leopold Svetec, hišni posestnik v Kamniku; Ernest Jeuniker, trgovec v Ljubljani; Anton Zagarjan, knjigotržec v Ljubljani; Ludovik Tschada, hranilnični uradnik v Ljubljani; Feliks Starč, graščak na Kolovcu; Václav Drabek, gostilničar na Vrhniki; Jernej Žitnik, čevljar in hišni posestnik v Ljubljani; Josip Mešek, posestnik in krčmar v Litiji; Andrej Šarabon, branjevec v Vodmatu; Jean Schrey, posestnik v Ljubljani; Henrik Sadnikar, pasar v Ljubljani; Ignacij Valentinčič, hišni posestnik v Ljubljani; Henrik Kenda, trgovec in posestnik v Ljubljani; Iv. Zdešar, posestnik v Vnanjih Goricah; Viktor Cantoni, trgovec v Ljubljani; Ivan Gruden, c. kr. davkar v p. na Vrhniki; dr. Ignacij Kotnik, notarski kandidat in posestnik v Ljubljani; Ivan Bahovec, molar v Ljubljani; Ivan Föderl, pek in posestnik v Ljubljani; Fran Gallé, graščak v Bistri; Ivan Rodč, trgovec in posestnik v Ljubljani; Rudolf Kumer, hranilnični uradnik v Ljubljani; Konrad Pučnik, krojač v Kranji; Andrej Črne, gostilničar in posestnik v Ljubljani; Ferdinand Simonetti, zlatar in posestnik v Ljubljani; Fran Janša, krznar v Lukovici; Filip Supančič, stavbinski podjetnik v Ljubljani; Ferdinand Sajovic, trgovec v Kranji; Emil Mühleisen, trgovec in posestnik v Ljubljani; Alojzij Lenček, trgovec v Ljubljani in Jernej Janša, pek in posestnik v Ljubljani. 2.) Porotniki-naměstniki: Fran Tavčar, upravitelj tiskarne; Ivan Česnik, trgovski pomočnik; Oton Bayer, blagajnik, Anton vit. Franken, komptarist; Viljem Mayer, knjigovodja; Paskal Damjanović, brivec; Josip Bukovnik, brivec; Adalbert Geiss, trgovski pomočnik, Andrej Zajc, pek — vsi v Ljubljani.

— (Nesreča.) Minoli petek zjutraj padel je pri kleparskem mojstru g. Ekerju se učeči 18letni Jožef Pesarič v spodnji Šiški z neke strehe, na kateri je delal in se je težko poškodoval.

— (Prodaja vojaških konj.) V sredo dne 25. t. m. se bodo prodali na cesarja Jožefa trgu štirje vojaški konji na javni dražbi.

— (Nova šola) v Retečah pri Škofji Loki bode skoro dodelana in se bode lahko odprla v kakih 14 dneh. obiskovalo jo bode nad 100 otrok, ki so dozdej bili brez šolskega pouka.

— (Nova železnica.) Iz Bohinjske Bistrice se nam piše: Danes, dné 23. t. m. pričeli so inženirji g. Prašnikarja železnično progo iz Bo-

hinjske Bistrice do Lesec trasirati. Bog dal, da bi se tudi urešničila izpeljava železničnega tira v našo gorenjsko Švico, v Bohinj.

— (Zdravstveno stanje.) V Mokronogu in v Brezovcu pokazale so se osepnice. Storilo se je vse potrebno, da se bolezen ne razširi.

— (Trtna uš) se je pokazala v raznih vinogradih občine Lože na Notranjskem in naredila mnogo škode. Najbolj poškodovani so vinogradi v „Jamcuh“, okuženi pa so tudi že oni v „cestnem brdu“ in v „Strmcuh“.

— (Razširjenje ljudskih šol na Gorškem) V Podgori je šolskih otrok za 5 razredov, dočim so samo 3 slovenski, vendar se pa za kakih 30 otrok tamošnjih italijanskih delavcev vzdržuje že tretje leto laška šola. Ker niti postavnega števila otrok ni, bi bilo pač bolje, da se ta šola zapre in slovenska trirazrednica razširi v štiri-razrednico. Isto se je zgodilo z laško trirazrednico v Ločniku, akopram nje potreba ni tako dokazana.

— (Neznana samomorilec.) V Dobrinjah v Bosni našlo se je mrtvo truplo neznanega moža, ki je bil skočil pri Visokem v reko Bosno. Po uradnih poizvedbah je baje neki Matija Hafaer s Kranjskega. Naša se je pri njem delavska knjižica z l. 1893 izdana od neznanega urada.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trnovo 23. oktobra. Danes voljenih vseh šest volilnih mož narodno-napredne stranke, duhovščina s svojimi propadla.

Dunaj 21. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice bila na prej volitev odseka za izjemne naredbe, potem pa prvo čitanje vladne predloge o volilni reformi in inicijativnih predlogov poslancev Pernerstorfer, Slawik, Plener in Bärnreither. Po končanem prvem čitanju ustal Taaffe in izjavil: Ko se je vlada bavila s programom za tekoče zasedanje, morala je upoštevati, da pridejo inicijativni predlogi o volilni reformi kmalu v razpravo. Vlada je zato morala precizirati svoje stališče, zlasti ker so vse dogodbe zadnjih let kazale, da je treba vladi v tej važni stvari vzeti inicijativo v svoje roke ter s formulovanjem zakonskim načrtom določiti svoje principijelno stališče. Že iz vzrokov postanka vladnega načrta je vidno, da vlade pri njega sestavljanju ni vodila sovražna tendenca zoper kak sloj prebivalstva ali kako politično stranko. Splošni oziri na državo so prouzročili to predlogo in zato je ni smeti imenovati sredstvom, katero si je vlada pod pritiskom unanjih faktorjev izbrala v gotovo svrhu. Vladni načrt se snuje na sedanjo ustavo, vodilna misel pa mu je, da je treba volilno pravico priznati vsem, ki izpolnjujejo svoje državljanske dolžnosti. To razširjenje volilne pravice je v interesu države, zakaj le če se volilna pravica pravočasno razširi, preprečile se bodo nevarnosti, ki groze od strani sedaj politično brezpravnih elementov. Zato pa se vlada, vzlic ugovoru velikih treh klubov, drži tega volilnega načela, nadeja se, da se bo na podlagi tega principa in varuje kolikor možno sedanje posestno stanje strank, vendar dosegle porazumljenje z zbornico. To zadostuje za sedaj. Taaffeov govor je naredil velikansk utis.

Dunaj 23. oktobra. Pred debato volilne reforme Taaffe obkrožen od vseh poslancev in ob prepolnih ložah ter galerijah čital izjavo glede volilne reforme. Za tem znamenitim momentom utemeljevala svoja volilna predloga jako srečno socialista Pernerstorfer in Mladočeh Slavik. Kriza nespremenjena. Govorica cirkulira, da je levica pred današnjo sejo sklenila odložiti en bloc mandate.

Pariz 23. oktobra. Pogreb Mac Mahona bil velečasten. Udeležba velikanska. Ruski častniki bili vsi pri pogrebu. Na grobu govorila ministerski predsednik Dupuy in vojni minister general Loizillon.

Kolonija 23. oktobra. „Köln. Ztg.“ javlja, da se namerava Turčija približati trozveznim državam, ker se boji posledic francosko ruske zveze.

50.000 goldinarjev je glavni dobitek
velike inomostske 50krajarske loterije. Cenjene
čitatelje opozarjamo, da bode žrebanje že 26. oktobra.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. okt.	7. zjutraj	746.0 mm.	-1.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	743.6 mm.	10.7° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	743.6 mm.	6.6° C	sl. svz.	jasno	
22. okt.	7. zjutraj	743.6 mm.	2.2° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	742.5 mm.	11.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	742.6 mm.	5.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 5.2° in 6.6°, za 5.1° in 3.7° pod
normalom.

Dunajska borza

dné 23. oktobra t. l.

Skupni državni dolg v notah	96	gld.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	96	"	70	"
Avstrijska zlata renta	119	"	45	"
Avstrijska krona renta 4%	96	"	10	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	15	"
Ogerska krona renta 4%	93	"	50	"
Avstro-ogerske bančne delnice	991	"	—	"
Kreditne delnice	333	"	10	"
London vista	126	"	55	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	62	"	25	"
20 mark	12	"	45	"
20 frankov	10	"	07	"
Italijanski bankovci	44	"	45	"
C. kr. cekini	6	"	—	"

Senzačno!

Važno za dame!

Kaj takega še ni bilo, da bi se moglo tako hitro priučevati pri-
krojevanju za damske obleke, kakor je to možno s pomočjo novo-
izumljenega

„Hungaria“-kroja

Ignacija Koch-a umeteljne prikrojevalnice.

Podpisane si usoja uljudno naznaniti, da bode, potujoč skozi Ljubljano, le
nekoliko dni mudil se v tem mestu ter da bode dajal poduk po svojem novo-
izumljenem „Hungaria“-kroju, s pomočjo kolega se lahko vsak najdalje v jedni
uri priučil pomerjanju, risanju krojev in prikrojevanju.

Za gotov uspeh se garantuje!

Krojačice in ženski krojači se lahko priučé tej umetnosti v pol ure. Dokažem
takoj, da je moja metoda najboljša, najsigurnejša in najhitrejša vseh
dosedanjih metod.

Poučuje se pri učencih na domu posamezno.

Proseč, naj se p. n. občinstvo vabilu mnogobrojno odzove, beležim z veselo spoštovanjem

Ignacij Koch

izumitelj te praktične metode.

(1064—2)

Naslov: „Hôtel pri Maliču“, pri vratarju.

Josip Modic

c. kr. poštar

Julija Modic rojena Berdajs

poročena.

Zagorje ob Savi — Sava

dné 23. oktobra 1893.

(1072)

— Brez vsakega posebnega naznanila. —

Svarilo!

Svarim s tem vsakogar, moji ženi Jo-
žefi Jerina posojevati na moje ime denar
ali denarne vrednosti, ker njenih dolgov
ne plačujem.

(1071—1)

V Ljubljani, dné 23. oktobra 1893.

Janez Jerina

hišni posestnik v Ljubljani, na Žabjeku šte. 13.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Bu-
dejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih,
Genavo, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella
na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten,
Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra-
Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ino-
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ opoldne „ „

„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne „ „

„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

„ 10. „ 10 „ zvečer „ „

(meseca oktobra ob nedeljah
in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „

„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

„ 9. „ 55 „ zvečer „ „

(12—229)

(meseca oktobra ob nedeljah
in praznikih.)

MED. UNIV.

(1069)

dr. Štefan Divjak

naznanja, da se je dné 19. t. m. nastanil

v Prevojah

kot praktični zdravnik.

Žrebanje
že v četrtek!

Inomostske srečke à 50 kr.

Žrebanje
že v četrtek!

Glavni dobitnik

50.000

goldinarjev.

(931—20)

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

Plznsko točilno (zimsko) pivo.

Usojamo se najuljudneje naznaniti, da se je razpošiljanje našega

zimskega piva

pričelo in ob enem zagotavljamo gospode naročitelje, da se bodo njih naročila izvrševala naj-
skrbneje in najtočneje.

V Plznu, dné 17. oktobra 1893.

(1065—2)

Meščanska pivovarna v Plznu

ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga: F. Schediwy, Gradec, Annenstrasse 19.